

Elogi de les mans

Jaume Cela

Quines mans tan esplèndides té el noi que seu davant meu al tren! Reposen damunt dels genolls. Té els ulls tancats i tot ell és com una divinitat que descansa després de la creació. Evoco la cançó de Raimon. De l'home, mira sempre les mans. Les mans del meu nét Nil són precioses, tot ho estrenen. I les de la gent gran, llibres oberts al món.

Hi ha tantes mans com persones i totes diferents, és clar. Quin filòsof estic fet a dos quarts de sis de la tarda, mentre estic assegut al tren i contemplo les mans de la divinitat que mig dorm davant meu.

Hi ha una mena de mans molt necessària: les mans d'aquells que agafen la nostra i ens condueixen pels laberints del coneixement. Concreto una d'aquestes mans. Les mans de Jordi Casanova i Roca, que ha escrit un llibre de lectura molt recomanable. Es diu *Petita història dels humans. La ciència d'avui ens ajuda a veure com som*, publicat a l'editorial La Campana. Humans rima amb mans, cal recordar-ho.

En Jordi Casanova és biòleg. Un home, per tant, de ciència i, com tot bon científic, un humanista. M'ha agafat de la mà, repeteixo, i m'ha anat conduint pels camins del coneixement. Breus capítols. En cadascun presenta un punt, el desenvolupa i, sobretot, destria allò que és ciència d'allò que és una altra mena de coneixement, una creença, per exemple. Quan destria no aprovà ni condemna, senzillament exposa i clarifica. O sigui, educa. El seu acompanyament no és

doctrinari, del contacte de la seva mà en surts enriquít, perquè parteix d'una pregunta que mira de respondre, però el mèrit principal és que d'aquesta resposta en sorgeixen nous interrogants.

La seva mà és la del mestre que no sacralitza ni la mateixa ciència. No tanca cap porta, que no vol dir el mateix que doni un valor igual al paisatge que descobrim des d'aquesta porta oberta. Mà de mestre que té la saviesa de divulgar coneixements complexos, de fer-se intel·ligible sense rebaixar el rigor del seu pensament i de la seva reflexió.

N'ano to un tast. Són les últimes paraules del llibre: «La ciència ens ajuda a mirar-nos com som, però per això necessitem la llibertat de poder mirar amb llibertat.»

El coneixement que tenim del món condiciona tot allò que pensem sobre aquest món. El llibre de Jordi Casanova t'ajuda a entendre la importància del pensament que es pensa a si mateix i que mira, alhora, de trobar altres camins per continuar vivint i deixant viure.

El seu objectiu, i segueixo les seves paraules, és actualitzar la mirada sobre l'ésser humà i sobre les seves creacions. Un objectiu que el llibre assoleix amb escreix.

Arribo a l'estació i tanco el llibre. Noto encara l'escalf de la mà de Jordi Casanova. La divinitat de mans esplèndides ni s'ha bellugat.